

ΓΙΟΓΚΑΚΣΕΜΑΜ

Περιοδικό

Δελτίο του Γιογκακσεμάμ (Σύνδεσμος κατά Ν. 1901)

Ιανουάριος 2007

Ελληνική Έκδοση

Αρ. 22

Η καθημερινή Διδασκαλία του Σρι Τ. Κρισματσάρια

Επιθυμία και Θυμός

Είναι γνωστό ότι στη ζωή, οι επιθυμίες των ανθρώπων πολλαπλασιάζονται αδιάκοπα, η μια μετά την άλλη. Όταν εκπληρωθεί μια επιθυμία, μια άλλη παίρνει τη θέση της. Μια επιθυμία ποτέ δεν σταματά με την εκπλήρωσή της. Δεν θα πάψει να αυξάνεται όπως όταν ρίχνουμε καύσιμο στη φωτιά.

Το ίδιο κι ο θυμός, όσο υπάρχει περισσότερη δυσαρέσκεια, τόσο αυξάνει ο θυμός. Το προσάναμμα είναι σαν το ξερό χόρτο που φουντώνει στη φωτιά του θυμού. Ο θυμός δεν σταματά ποτέ με την έκφρασή του. Μόνο η συγγνώμη ελευθερώνει απ' το θυμό.

Αυτός που είναι ικανός, πριν εγκαταλείψει το σώμα του, να ελέγξει τη δύναμη της επιθυμίας και του θυμού, είναι άνθρωπος σωστός και ευτυχής.

“Στον άνθρωπο που διαλογίζεται συνεχώς σε αντικείμενα των αισθήσεων, δημιουργείται μεγάλη προσκόλληση σ' αυτά. Από την προσκόλληση, γεννάται η επιθυμία και απ' την επιθυμία ξεπηδά ο θυμός. Απ' το θυμό έρχεται μια μεγάλη σύγχυση (σχετικά με το καλό και το κακό), και απ' (αυτή) τη μεγάλη σύγχυση, η απώλεια μνήμης. Απ' την απώλεια μνήμης, (απορρέει) η καταστροφή (της ορθής διάθεσης) του πνεύματος, και με την καταστροφή (της σωστής διάθεσης) του πνεύματος, ο άνθρωπος είναι χαμένος” Μπαγκαβάντ Γκίτα II-62, 63

(Απόσπασμα από τις σημειώσεις μου, Σρι Τ.Κ. Σριμπασιάμ)

ΟΜ Ας μπορέσει η τελειότητα να θριαμβεύσει σε όλα.

ΟΜ Ας μπορέσει η ειρήνη να θριαμβεύσει σε όλα.

ΟΜ Ας μπορέσει η πληρότητα να θριαμβεύσει σε όλα.

ΟΜ Ας μπορέσει η ευτυχία να θριαμβεύσει σε όλα.

Περιεχόμενα :

- Ø **Κύριο άρθρο :** Η καθημερινή Διδασκαλία του Σρι Τ. Κρισματσάρια
- Ø Το Τιρουπαβάι της Αντάλ (Ποίημα 14) – Σρι Τ.Κ. Σριμπασιάμ
- Ø Οι Βέδες είναι οι δηλώσεις του Θεού
- Ø Τρία επίπεδα δράσης στις Βέδες
- Ø Ντρούβα, το αγόρι που έγινε πολικός αστέρας – Ινδική Μυθολογία
- Ø Τιρουκουράλ του Τιρουβαλουβάρ - Τζ. Ναραγιανασουάμυ
- Ø Γιόγκα Σούτρα – Γκαμπριέλ Γκαλεά

- Ø **Η Δημιουργία σύμφωνα με τις Βέδες – Πατρίς Ντελφούρ**
- Ø **Η σελίδα της Σριμάτι Τ. Ναματζιριαμάλ : Γκαράμ Μασάλα**

Το Τιρουπαβί της Αντάλ

Αποσπάσματα από έναν αποκλειστικό σχολιασμό

του Σρι Τ. Κρισμαματσάρουα

(Τιρουπαβί, στη γλώσσα Ταμίλ, τη γλώσσα του Ταμίλ Νάντου, είναι μια ποιητική σύνθεση που έχει τη δύναμη να οδηγήσει στην πίστη. Το Τιρουπαβί είναι μια έκκληση προς τις γυναίκες να αφοσιωθούν στην πίστη.)

Ποίημα 16 : Ω, βασιλιά Νανταγκόπα, εσένα που σε σέβονται για τη μεγάλη γενναιοδωρία σου να προσφέρεις πολλά ρούχα, και άφθονο νερό και μεγάλη ποσότητα τροφής! Ξύπνα!

Ω, βασίλισσα Γιασόντα, κυριότερη απόγονε των γυναικών με τις σταθερές αξίες!

Ω, θεά, που είσαι το λατρευτικό φως των γυναικών! Σε παρακαλώ σήκω!

Ω, Κύριε των θεών, που μεγαλώνεις (με μορφή γίγαντα) και θα διαπεράσεις το διάστημα και θα μετρήσεις όλους τους κόσμους (με δυο δρασκελιές)! Σε παρακαλώ, μην κοιμάσαι πια και σήκω!

Ω, πρίγκιπα Μπαλαντέβα (Θεέ παντοδύναμε και ισχυρέ) στολισμένη με βραχιόλια στους αστραγάλους φτιαγμένα από χρυσό των ηρώων! Θα μπορούσατε ο νεαρός αδελφός σου κι εσύ να σηκωθείτε και να μη συνεχίσετε τον ύπνο σας.

Άκου και σκέψου, κοπέλα.

Ω, Ατσάρουα! Εσύ, που μπορείς να μας οδηγήσεις στη χάρη του θεού καταργώντας το εγώ μας και από κει προσφέροντάς μας τον καρπό των πράξεών μας, σε παρακαλώ έλα μαζί μας.

Ω, Κύριε! Εσύ, που μεγαλώνεις μέσα στους αέρηδες και περιλαμβάνεις αυτόν τον κόσμο κάτω απ' τα πόδια σου που είναι λωτοί, καταστρέφοντας τους αγνωστικούς και ευλογώντας τους εκλεκτούς! Σε παρακαλώ, έλα να διώξεις την άγνοιά μας. Ω, Μπαλαντέβα, που έχεις την τύχη να βρίσκεσαι στην υπηρεσία του Θεού Κρίσνα, που ακούει τις ευχές, αν εσείς οι δυο, εσύ κι ο αδελφός σου ο Κρίσνα, θα θέλατε να σηκωθείτε και να μας τιμήσετε με την παρουσία σας, θα στεφθούμε με επιτυχία για τις ευχές που κάναμε.

Το να βρει κανείς τη Θεία Χάρη, να καταργήσει τον εγωισμό, να υπηρετήσει τους έχοντες ανάγκη και να προφυλάσσεται από τις επιδράσεις των αγνωστικών είναι οι βασικές προσεγγίσεις που κάθε πιστός θα έπρεπε να εφαρμόζει αν θέλει να γνωρίσει το Θεό. Σ' αυτό να προστεθεί ο διαλογισμός στη Θεία Μητέρα (Σρι).

Τα σχόλια του Σρι Τ. Κρισμαματσάρουα

Στο ποίημα αυτό, οι Γκόπικς προσπαθούν να ξυπνήσουν το θεό Κρίσνα, αλλά δεν υπάρχει ανταπόκριση απ' το Θεό, γιατί δεν έχουν ακολουθήσει την παραδοσιακή οδό αναζητώντας Τον μέσω της συζύγου Του και της γεμάτης χάρη και πραότητας Μητέρας που έχει ενσαρκωθεί σε Ναππιννάι. Η έννοια είναι η εξής : για να προστρέξουμε στο Θεό για την απελευθέρωσή μας και τη σωτηρία μας, πρέπει να πάμε προς Αυτόν αφού έχουμε λάβει τη Χάρη της Θεάς.

Ο Θεός είναι άλλοτε το μέσον το πέρας της σωτηρίας μας. Η Θεά όμως δεν αρνείται ποτέ το Θεϊκό Της έλεος. Μας ευλογεί με τη μητρική της Χάρη και επικαλείται το Θεό για τη σωτηρία μας, χρησιμοποιώντας το ακαταμάχητο κάλλος, τη γοητεία και το μαγνητισμό της. Ξέρει τη δύναμη του Θεού και τις αδυναμίες των ορίων των παιδιών. Τοποθετείται επομένως ανάμεσα στους δυο και δεν θα τους εγκατέλειπε ούτε για μια στιγμή.

Ακολουθεί το Θεό σε όλες του τις μετενσαρκώσεις. Ήταν η Σίτα στην ενσάρκωση ως Ράμα, και Ρουκμίνη όταν ήλθε ως Κρίσνα, κλπ...

Στο προηγούμενο ποίημα, ζητήθηκε από τους φύλακες να ανοίξουν τις πόρτες του παλατιού του Ναντιγκόπα για να μπορέσουν να μπουν οι Γκόπικς (γελαδάρισσες) και να ξυπνήσουν τον βασιλιά Νανταγκόπα, τη βασίλισσα Γιασόντα, το Θεό Κρίσνα και τον πρίγκιπα Μπαλαντέβα (ονομαζόμενο επίσης

Μπαλαράμα), το μεγαλύτερο αδελφό του θεού Κρίσνα. Οι φύλακες τους δίνουν την άδεια να μπουν, οι Γκόπης περιμένουν τώρα εμπρός απ' τα δωμάτια του καθενός απ' αυτούς και τους καλούν να ξυπνήσουν. Εδώ η Αντάλ παρουσιάζει συμβολικά τους γονείς του θεού Κρίσνα (Νανταγκόπα και Γιασόντα) ως πνευματικούς δασκάλους (Ατσάρα), τον Κρίσνα σαν ιερή Μάντρα (Ωμ Νάμο Ναραγιανάγια), και τον αδελφό Του Μπαλαράμα ως την έννοια και την Ουσία αυτής της Μάντρας.

Η Αντάλ δίνει μεγάλη σημασία στο Νανταγκόπα γιατί είναι ο «ελεγκτής και κυβερνήτης του ενός και των πάντων». Είναι επίσης φημισμένος για τη μεγάλη του ευσπλαχνία επειδή δίνει πολλά ρούχα, νερό σε αφθονία, και μεγάλη ποσότητα τροφής. Δίνει σημασία στη Γιασόντα γιατί έλαβε τη χάρη να είναι η μητέρα του θεού Κρίσνα – είναι το φως που αυξάνει τη λάμψη του Θεού. Στη συνέχεια, ο θεός Κρίσνα αφυπνίζεται. Η Αντάλ υπενθυμίζει το σύνδεσμο μεταξύ του Κρίσνα και τις προηγούμενες Του μετενσαρκώσεις. Στην ενσάρκωσή του ως νάνου (Βαμάνα), Τα ιερά Του πόδια άγγιζαν όλο το σύμπαν ανεξάρτητα από τάξη, κοινωνική θέση, μόρφωση ή ευσέβεια. Στο Γκοκουλάμ, ο θεός Κρίσνα συγχρωτίζεται με τις αγελαδάρισσες και τους αγελαδάρηδες με τον ίδιο τρόπο που συγχρωτίζεται με τους βασιλιάδες και τους σοφούς αργότερα στο Μπρινταβάνα (στο Μαθούρα) και στο Ντάβαράκ. Αυτό αποδεικνύει την ευκολία προσέγγισής Του κι αυτό είναι κοινό και στις δύο μετενσαρκώσεις Του και ως Κρίσνα και ως νάνου. Οι Γκόπης γιορτάζουν αυτή την πλευρά των ευνοϊκών ιδιοτήτων του Θεού.

Οι Γκόπης αφυπνίζουν . Αυτός όμως δεν κινείται. Αναγνωρίζουν ότι θα έπρεπε να αφυπνισθεί μέσω του μεγάλου Του αδελφού του Μπαλαντέβα (Μπαλαράμα) και απευθύνονται σ' αυτόν τον τελευταίο σαν σε ήρωα. Ζητούν απ' τα αδέρφια να ξυπνήσουν μαζί και να τις ευλογήσουν. Η συγχρονισμένη επίκληση προς τα δύο αδέρφια χρησιμεύει στο να μας υπενθυμίζει ότι ο Θεός και ο μαθητής του είναι αχώριστοι.

Στην ινδουιστική εξάσκηση του διαλογισμού, ο πρώτος χαιρετισμός προσφέρεται στους πνευματικούς δασκάλους, κατόπιν στη Θεά πριν απ' το χαιρετισμό στον ίδιο το Θεό. Παρόμοια, στις επικλήσεις πρέπει να επικαλούμαστε τους πνευματικούς δασκάλους, κατόπιν τη Θεά και τελικά το Θεό.

Η ιστορία της μετενσάρκωσης του Νάνου (Βάμανα Αβατάρα)

Ο τέταρτος απόγονος του Χιρανυακασίπου, ονομαζόμενος Μπάλι, νίκησε τον Ίντρα, το θεό του στερεώματος, με την αφοσίωση και τις μετάνοιές του. Ταπεινώσε άλλους θεούς και επέκτεινε την εξουσία του στους τρεις κόσμους. Όλοι οι Θεοί έκαναν έκκληση στο Θεό Βισνού για να έχουν την προστασία Του. Εκδηλώθηκε με τον Αβατάρ του Νάνου Βαμάνα με σκοπό να υποτάξει το Μπάλι.

Μια μέρα καθώς ο βασιλιάς έκανε μια μεγάλη θρησκευτική προσφορά ο Θεός Βισνού με τη μορφή του Βάμανα (νάνου) εμφανίστηκε εμπρός του συνοδευόμενος από άλλους βραχμάνους. Ο Μπάλι ήταν πολύ ευχαριστημένος που έβλεπε έναν άγιο άνθρωπο σε μικροσκοπική μορφή και υποσχέθηκε να του δώσει όλα όσα θα του ζητούσε. Ο Θεός Βισνού έστω και νάνος έκανε το πρώτο βήμα μέχρι τον παράδεισο και με το δεύτερο βήμα πήγε στη γη. Κατόπιν, σεβόμενος την ευγένεια του Μπάλι και τις μεγάλες αρετές του παππού του Πραλάντα, ο Θεός Βισνού σταμάτησε και του άφησε την υπό τη γη περιοχή. Η πρωτεύουσα του Μπάλι ήταν η Μαχαμπάλιπουράμ.

Οι Βέδες είναι οι δηλώσεις του Θεού

Χάρη στη βαθιά γνώση που απόκτησαν εντρυφώντας στις θεικές αποκαλύψεις, οι σοφοί και οι άγιοι άφησαν για το καλό της ανθρωπότητας κατευθύνσεις μεγάλης αξίας για να διάγει κανείς τακτοποιημένη και ολοκληρωμένη ζωή. Μερικές φορές, είναι δυνατό να προκύψουν διαφορετικές ερμηνείες στις γνώμες τους, αλλά αυτές έχουν συστηματοποιηθεί απ' τους μελετητές επερχόμενων περιόδων. Η πηγή απ' την οποία άντλησαν όλες τους τις πληροφορίες ήσαν οι εντολές του Θεού που ονομάστηκαν συνολικά Βέδες. Η θρησκεία που ασκήθηκε βασίστηκε στις δηλώσεις του Θεού.

Οι Βέδες είναι τέσσερις και κάθε μια με τη σειρά της χωρίζεται σε δυο μέρη. Οι *Μάντρες*, αποτελούμενες από προσευχές και εγκώμια σε μερικούς ύμνους είναι τα εργαλεία μεταβίβασης των σκέψεων. Το άλλο μέρος, γνωστό με το όνομα *Μπραμάνα*, είναι γραμμένο σε πρόζα και γεμάτο από εκλαϊκεύσεις λειτουργικές και τελετουργικές, από επεξηγήσεις και εφαρμογές ύμνων που εικονογραφούνται από πολυάριθμους μύθους.

Η *Ρίγκ Βέδα* ορίζει προσευχές σε ποιητική μορφή και μας δίνει έτσι μια ιδέα του Θεού. Η *Γιαζούρ Βέδα* ασχολείται με τελετουργικά. Η *Σάμα Βέδα* περιέχει ωδές που συνδέονται με τα επουράνια. Οι τρεις αυτές

αποτελούν μία ενότητα αλλά παρουσιάζουν τη Βεδική θρησκεία στην πλήρη της έννοια. Η *Αθάρβα Βέδα* είναι ανθρωπιστική στην προσέγγισή της, βοηθώντας τους ανθρώπους να αναπτυχθούν σωματικά και νοητικά. Το κύριο χαρακτηριστικό των Βεδών είναι το συλλ προσέγγισης που επιτρέπει στον καθένα να επωφεληθεί εδώ σ' αυτή τη ζωή και στην επερχόμενη (μετά θάνατο). Διαπραγματεύονται κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές σκέψεις.

Στην κοινωνική ζωή μπορεί να υπάρχουν ανισότητες μεταξύ των ανθρώπων αλλά όταν επιτελούν τις υποχρεώσεις τους και πραγματοποιούν με εντιμότητα τα καθήκοντά τους οι απολαβές που αποκτούν είναι παρόμοιες. Για παράδειγμα, εκτελώντας τα αντίστοιχα καθήκοντά τους, ο ρόλος ενός οδοκαθαριστή μπορεί να είναι ισοδύναμος μ' αυτόν που έχει εντρυφήσει στις Βέδες. Ακολουθώντας την πειθαρχία και οι δυο θα μπορέσουν να αποκτήσουν τον ίδιο τύπο αξίας στον ουρανό.

Στο μέτρο που οι λαοί έχουν αναπτυχθεί σε μια ατμόσφαιρα ασέβειας, το ερώτημα του τι είναι καλό και τι κακό, αποφασίζεται από τους ανθρώπους βάσει των συνηθειών που έχει υιοθετήσει η κοινωνία κι έχει δώσει στα κριτήρια αυτά πνευματικό χαρακτήρα.

Τρία επίπεδα δράσης που αναφέρονται στη Γκίτα

Οι ινδουιστικές γραφές έχουν κατατάξει τις μυριάδες παραλλαγές δράσης σε κατηγορίες ανάλογα με τα αποτελέσματά τους. Η "φυσική εργασία" εκτελείται από την πλειονότητα των ανθρώπων χωρίς να θέτουν ερωτήματα για το τι του κάθε πράγματος. Αν θέλουμε να ζούμε 100 χρόνια, βάζοντας νόημα σ' αυτή τη ζωή, πρέπει να εκτελούμε ορισμένα καθήκοντα όπως ορίζονται απ' τα ιερά κείμενα. Θεωρούνται ότι ανήκουν σε μια ανώτερη διάσταση. Στην Τρίτη κατηγορία, το μυστικό στις εργασίες προς εκτέλεση είναι ότι πρέπει να ζητάμε τη συνδρομή κάθε δυνατής βοήθειας. Η πιο πολύτιμη είναι η βοήθεια του Θεού γιατί μας κάνει να αισθανόμαστε την προστασία Του.

Η παρακάτω κατηγορία αναφέρεται σ' ένα συνδυασμό εργασίας και διαλογισμού, αλλά το σημαντικότερο είναι να εκτελείται η εργασία χωρίς να επιδιώκεται κάποιο αποτέλεσμα. Θα έπρεπε να προσπαθούμε να συνειδητοποιούμε ότι όλα τα καλά του κόσμου είναι δημιουργήματα του Θεού και ότι κατά συνέπεια όλοι κατέχουμε τα ίδια δικαιώματα σ' αυτά τα αγαθά που δεν ανήκουν αποκλειστικά σε κανένα άτομο. Η συμπεριφορά αυτή θα οδηγήσει στην απορία "γιατί αυτή η δημιουργία και ποιος την έφτιαξε;", πράγμα που θα μας οδηγήσει στη συνέχειας στο δρόμο της αυτό-αναζήτησης.

Κατόπιν έχουμε την *αδράνεια* που έχει δυο όψεις – του τεμπέλη που αποφεύγει να εκτελεί τα καθήκοντά του εν ονόματι του διαλογισμού. Αυτός απορρίπτεται απ' το Θεό κι απ' όλους τους πνευματικούς αρχηγούς. Η άλλη όψη είναι του σοφού που μένει προσκολλημένος στην εργασία και στους καρπούς της. Η τελευταία κατηγορία ασχολείται με απαγορευμένες πράξεις που περιλαμβάνουν απειλές κατά της ζωής και όλες τις μη ηθικές πράξεις. Ο Θεός Κρίσνα δίνει με έμμεσο τρόπο έναν πλήρη ορισμό που περιέχει ολόκληρη τη γκάμα των *δράσεων* μέσα στη Γκίτα : *Κανείς δεν μπορεί ούτε ένα λεπτό να μείνει χωρίς να εκτελεί εργασία.*

Η Γκίτα απευθύνεται σε άντρες και σε γυναίκες που εργάζονται δίνοντάς τους μ' αυτόν τον τρόπο μια πνευματική διάσταση. Πρέπει να σημειωθεί ότι πρέπει να γνωρίζουμε ότι υπάρχουν τρία επίπεδα δράσης : ηθικό, φιλοσοφικό και πρακτικό. Το πρώτο επίπεδο αφορά το άτομο. Ο χαρακτήρας του είναι το διυλιστήριο που παραλαμβάνει όλα τα δεδομένα των αισθητηρίων οργάνων και τα μετατρέπει σε τελικά προϊόντα, συγκέντρωσης, συγγνώμης και τελικά αγάπης. Αυτό το επίπεδο αντιπροσωπεύεται από τον αρχηγό της οικογένειας. Η φιλοσοφική πλευρά δείχνει ότι όλοι είμαστε ένα και αποτελούμε τμήμα του Παγκόσμιου Εαυτού, ότι είμαστε πλάσματα μιας "Πραγματικότητας". Η πρακτική εργασία αντιπροσωπεύει την πνευματική δραστηριότητα. Καθένας από μας θα έπρεπε να εξαγνίζεται στη φωτιά της γιόγκα, να διώχνει από μέσα του τις ακαθαρσίες, να λάμψει σαν καθαρό χρυσάφι και να δώσει το φως στους άλλους.

Ντρούβα, το αγόρι που έγινε ο Πολικός Αστéρας *Ιστορία απ' την ινδουιστική μυθολογία*

Μια φορά κι έναν καιρό, όταν οι Θεοί ασχολούνταν ακόμα με τη δημιουργία του σύμπαντος, ο εγγονός του Μπράμα βασίλευε σ' ένα μεγάλο και δυνατό βασίλειο. Είχε δυο συζύγους, τη Σουρούτσι και τη Σουνίτι που

η καθεμιά είχε κι ένα γιό. Ο Ουτάμα, ο πρωτότοκος, ήταν ο γιος της Σουρούτσι κι ο μικρότερος, ο Ντρούβα, ήταν της Σουνίτι. Ο βασιλιάς προτιμούσε τον πρωτότοκο απ' τον δευτερότοκο και δεν το έκρυβε. Εκδήλωνε σπάνια τη στοργή του στο μικρό αγόρι. Όλη η αγάπη του πήγαινε στον Ουτάμα και στη μητέρα του.

Μια μέρα ο Ντρούβα μπήκε στο δωμάτιο του πατέρα του και είδε τον Ουτάμα να κάθεται στα πόδια του βασιλιά. Το μικρό αγόρι θα ήθελε κι αυτό να καθίσει στα γόνατα του πατέρα του και προσπάθησε να το κάνει, όταν είδε τη μητριά του που στέκοταν κοντά στο βασιλιά. Ο Ντρούβα την κοίταξε με μεγάλα τρομαγμένα μάτια και σιγά-σιγά οπισθοχώρησε. Δεν τολμούσε να πλησιάσει το βασιλιά όταν αυτή ήταν παρούσα, έτσι το μόνο που μπορούσε να κάνει ήταν να μείνει όρθιος εκλιπαρώντας με το βλέμμα του τον πατέρα του. Η Σουρούτσι εκτόξευσε ένα παγερό βλέμμα στο παιδί διαπερνώντας το με τα μάτια της σαν να ήταν σταλακτίτες. “Αγοράκι μου, για να κανακτεύσει απ' τον πατέρα σου θα έπρεπε να είσαι δικός μου γιος κι όχι της μητέρας σου”, του είπε με μια γκριμάτσα περιφρόνησης, “Κρίμα που είσαι ο γιος της μητέρας σου. Παλιόπαιδα σαν κι εσένα δεν αξίζουν να τα' αγαπάς”. Τα δάκρυα ανέβηκαν στα μεγάλα μαύρα μάτια του Ντρούβα και κύλισαν πάνω στα μάγουλά του. Σκουπίζοντας το πρόσωπό του, το μικρό αγόρι έφυγε τρέχοντας.

Πήγε κατ' ευθείαν στο δωμάτιο της μητέρας του για να κουρνιαστεί στην αγκαλιά της, με λυγμούς. Τρυφερά, η Σουνίτι σκούπισε τα δάκρυά του. “Γιατί κλαις;” ρώτησε. “Ήθελα να καθίσω στα γόνατα του πατέρα αλλά η μητέρα Σουρίτσι είπε ότι δεν μπορούν να με χαϊδολογήσουν γιατί δεν το αξίζω. Είμαι κακό παιδί, Μαμά;” ρώτησε ρουφώντας τη μύτη του. Καθώς κρατούσε το γιό της στην αγκαλιά της το βλέμμα της Σουνίτι έγινε λυπημένο και απογοητευμένο. “Ασφαλώς όχι, γιέ μου!”, είπε, “Είσαι πολύ καλό παιδί, αλλά βλέπεις, εδώ, δεν με παίρνουν οπ' όψη τους, και η μητέρα Σουρούτσι έχει πολύ μεγάλη θέση. Ο πατέρας σου την προτιμά από μένα κι έτσι αγαπά τον Ουτάμα περισσότερο από σένα. Αυτό είναι το θλιβερό μας πεπρωμένο”. Ένα δάκρυ κύλισε στο μάγουλό της κι όταν ο Ντρούβα το είδε σταμάτησε να κλαίει. Σκούπισε τα δάκρυα με το τρυφερό μικρό του χέρι και ξανάβαλε τα τσουλούφια του στη θέση τους. “Μην κλαις μανούλα, μην είσαι λυπημένη”, της είπε, “σου υπόσχομαι να πάρω μια θέση τόσο υψηλή που όλος ο κόσμος θα πρέπει να με βλέπει με σεβασμό.”

Σηκώθηκε και υποκλίθηκε μπροστά της αγγίζοντας τα πόδια της. “Θα πάω να νηστέψω στο δάσος και θα επιστρέψω μόνο όταν οι Θεοί μου παραχωρήσουν την υψηλότερη διάκριση των τριών συνενωμένων κόσμων.” Η Σουνίτι δεν τον πήρε στα σοβαρά και αρκέστηκε να χαμογελάσει συγκαταβατικά όταν ο Ντρούβα έφυγε φιλώντας την. Το παιδί διέσχισε το παλάτι και δρασκελήσε τις πόρτες χωρίς να ρίξει ούτε μια ματιά πίσω του. Μάζεψε την παιδικότητά του με τα γέλια, τις πονηριές, τις χαρές και την καταχώνιασε σε μια σκοτεινή και απομονωμένη γωνιά της καρδιάς του. Περπάτησε μέχρι το δάσος και εγκαταστάθηκε στην όχθη του ποταμιού. Παρ' όλο που μετρούσε μόνο έξη ανοίξεις στη ζωή του, ο Ντρούβα, άρχισε να νηστεύει και να προσεύχεται μ' έναν και μόνο στόχο στο νου του.

Η Σουνίτι, μη βρίσκοντας το Ντρούβα στο παλάτι, πανικοβλήθηκε. Ένας φρουρός της είπε ότι είχε δει το μικρό πρίγκιπα να κατευθύνεται προς το δάσος κι αυτή τότε έφυγε αμέσως σε αναζήτηση του μικρού αγοριού της. Τον βρήκε καθισμένο πάνω σ' ένα βράχο στην όχθη του ποταμιού με τα μάτια κλειστά να προσεύχεται. Έτρεξε κοντά του κλαίγοντας, “Ω Ντρούβα, τι κάνεις εδώ; Έλα γιέ μου, ας γυρίσουμε σπίτι. Είσαι πολύ μικρός για να νηστεύεις και να κάνεις μετάνοιες.”

Όταν άκουσε τη φωνή της μητέρας του ο Ντρούβα άνοιξε τα μάτια. Όχι, μητέρα, δεν είμαι πολύ μικρός. Δεν θα γυρίσω πριν αποκτήσω αυτή τη θέση. Εσύ, να γυρίσεις σπίτι, μητέρα.”

Η Σουνίτι κατάλαβε ότι δεν μπορούσε τίποτε να αλλάξει το μυαλό του γιου της, γύρισε στο παλάτι, φοβούμενη ότι αυτός θα πέθαινε στο δάσος.

Ο Ντρούβα προσευχήθηκε κι έκανε νηστείες και μετάνοιες κάθε μέρα χωρίς διακοπή. Με τη μετάνοια εκλύθηκαν μεγάλες ποσότητες ενέργειας που ενόχλησαν τους επτά Μεγάλους Ρίσις (Σοφούς) που διαλογίζονται εκεί κοντά. “Πρέπει να υπάρχει κάποιος Θεός ή μεγάλος Ρίσι (Σοφός) που κάνει εδώ κοντά νηστεία και προσευχή”, είπαν μεταξύ τους αφού ακολούθησαν την ενέργεια μέχρι την πηγή της, “αν όχι, ποιος άλλος θα μπορούσε να βγάλει μια τέτοια δύναμη;”.

Τι έκπληξη για τους επτά Σοφούς (Σαππαρίσις) : η πηγή όλης αυτής της ενέργειας ήταν ένα μικρό αγόρι μόλις έξη χρονών. Αποσβολωμένοι και εντυπωσιασμένοι κάθισαν γύρω του.

“Μικρέ μου, γιατί κάνεις νηστεία και προσευχή στο δάσος;” τον ρώτησαν ευγενικά, “Θα έπρεπε να παίζεις με τους φίλους σου.”

“Θέλω να φτάσω στην πιο υψηλή θέση που μπορεί να κατακτήσει άνθρωπος”, απάντησε ο Ντρούβα με καθαρή φωνή, “Θα σταματήσω μόνο όταν θα την κατακτήσω.”

“Σ’ αυτή την περίπτωση, θα πρέπει να απευθύνεις τις προσευχές σου στο Βισνού, αυτός θα τις εισακούσει”, τον συμβούλεψαν.

Ο Ντρούβα απηύθυνε τότε τις προσευχές του στον Προστάτη του Κόσμου (Βισνού) και οι προσευχές του είχαν τόση θερμότητα που οι Θεοί θαύμασαν την απόφαση του παιδιού.

“Νομίζω ότι θα παραχωρήσω αυτή τη χάρη στο παιδί. Ακόμα κι οι μεγαλύτεροι σοφοί θα το σκεφτούν δυο φορές πριν ακολουθήσουν μια τέτοια δοκιμασία”, είπε ο Βισνού μ’ ένα χαμόγελο.

“Αν συνεχίσει έτσι, οι δυνάμεις που έχουν απελευθερωθεί π’ τη δοκιμασία του θα μπορούσαν να κλονίσουν τα ουράνια και να σχίσουν τη γη”. “Τι θέλει το παιδί;” ανησύχησε ο Ίντρα. “Μήπως θέλει τον Αμραβάτη, τον παράδεισό μου, ή μήπως το λαμπερό άρμα του Ήλιου που αλλάζει τη νύχτα σε μέρα; Θέλει να πάρει τη θέση μου;”

“Είμαι πεπεισμένος ότι δεν πρόκειται γι’ αυτό”, είπε ο Βισνού μ’ ένα ύφος ελαφρά απαξιωτικό. “Ο παράδεισός σου δεν έχει τίποτα να φοβηθεί απ’ αυτόν. Το παιδί θέλει κάτι πολύ πιο μεγάλο. Θα το μάθουμε πολύ σύντομα.”

Ο Βισνού πήγε στην όχθη του ποταμιού και στάθηκε μπροστά στον Ντρούβα. “Ίδού εγώ, παιδί μου. Πες μου τι θέλεις;”

Ο Ντρούβα άνοιξε τα μάτια και είδε το Θεό να λάμπει με το φημισμένο του δίσκο και το κογχύλι του. Το νεανικό του πρόσωπο, γερασμένο πριν την ηλικία του, ρυτιδωμένο απ’ τις στερήσεις, φωτίστηκε μ’ ένα χαμόγελο γεμάτο εμπιστοσύνη. Ρουφώντας ελαφρά τη μύτη του, διηγήθηκε στο Θεό τη θλιβερή του ιστορία.

“Η μητέρα Σουρούτσι λέει ότι ο πατέρας μου δεν μ’ αγαπά γιατί δεν κατέχω καμιά σημαντική θέση. Σε παρακαλώ λοιπόν, παραχώρησέ μου την πιο υψηλή διάκριση που υπάρχει και να μπορεί να διαρκέσει πιο πολύ απ’ την αιωνιότητα, είτε με αφοπλιστική αθωότητα.

“Θα έχεις αυτό που ζητάς μικρέ μου”, είπε ο Βισνού χαμογελώντας του με νόημα τοποθετώντας το κογχύλι του πάνω στα σκονισμένα ρούχα του Ντρούβα. Αστραπιαία, η κούραση του παιδιού εξαφανίστηκε και το σκελετωμένο κορμί του έγινε πάλι τρυφερό και παχουλό. “Θα σε τοποθετήσω σε μια τόση υψηλή θέση που ακόμα και τα ουράνια θα βρίσκονται κάτω από σένα. Θα ζήσεις στον οίκο των Σαππαρίσις (επτά Σοφοί) που το βασίλειό τους εκτείνεται πέρα απ’ τον Ήλιο και τη Σελήνη. Εκεί θα λάμπεις με τρόπο ακλόνητο και σταθερό όπως οι προσευχές σου κι όπως κι εδώ κάτω οι Επτά Σοφοί θα είναι καθισμένοι γύρω σου.” Ο Ντρούβα κοίταζε το Βισνού λίγο θορυβημένος. “Κι η μητέρα μου;” ρώτησε, “δεν μπορώ να την εγκαταλείψω, ποιος θα την φροντίζει όταν θα φύγω;”

Ο Βισνού ενθουσιάστηκε απ’ την αγάπη και την αφοσίωση που το μικρό αγόρι έτρεφε για τη μητέρα του. “Σ’ αυτή τη ζωή, θα είναι η μητέρα ενός βασιλιά κι όταν έλθει ο καιρός θα σε συναντήσει στον οίκο των Επτά Ρίσις (Σοφών)”, υποσχέθηκε ο Βισνού.

Ο Ντρούβα ικανοποιήθηκε και γύρισε στο παλάτι. Όταν τον είδε, η Σουνίτι, πέρασε απ’ το γέλιο στο κλάμα, ποτέ της δεν είχε φανταστεί ότι θα ξανάβλεπε το μικρό της αγόρι.

Λίγα χρόνια αργότερα, ο Ουτάμα σκοτώθηκε ενώ κυνηγούσε στο δάσος. Η σκληρή βασίλισσα Σουρίτσι άρχισε να τον ψάχνει και χάθηκε σε μια φωτιά του δάσους που ξέσπασε ξαφνικά γύρω της. Ο Ντρούβα στέφθηκε βασιλιάς. Βασίλεψε με σοφία και αποτελεσματικότητα, πολλά χρόνια. Όταν η ζωή του πήρε τέλος, ο Βισνού τον τοποθέτησε ψηλά στον ουρανό με τους Επτά Μεγάλους Ρίσις. Ακόμη και σήμερα αν κοιτάξετε στον ουρανό προς το βορρά θα δείτε ένα μικρό αστέρι σταθερά στην ίδια θέση και επτά άστρα που περιφέρονται γύρω του.

Τιρουκουράλ (παροιμίες) του Τιρουβαλουβάρ

Τζ. Ναραγιανασουάμυ

1. Τα γράμματα αρχίζουν απ’ το ‘Α’. Το σύμπαν έχει για αρχή το Αρχέγονο Ον.
2. Τι χρησιμεύει η γνώση, αν δεν λατρεύουμε τα πόδια Εκείνου που έχει την αληθινή τέλεια Γνώση.
3. Αυτοί που καταφεύγουν στα ένδοξα πόδια Αυτού που κατέβηκε μέσα στο άνθος θα ζήσουν αιώνια, στο μακάριο ουρανό τον ανώτερο από όλους τους κόσμους.
4. Αυτοί που βρίσκονται ενωμένοι στα πόδια Εκείνου που δεν έχει ούτε επιθυμία, ούτε αποστροφή, δεν θα υποφέρουν ποτέ από τους πόνους που είναι σύμφυτοι με τη γέννηση.

5. Οι δυο καρποί της ψευδαίσθησης (το καλό και το κακό) δεν θα πλησιάσουν εκείνους που εορτάζουν την αληθινή δόξα του Θεού.
6. Θα ζήσουν αιώνια αυτοί που παραμένουν στην αληθινή γραμμή καθοδήγησης Εκείνου που κατάστρεψε τα πέντε πάθη, που προέρχονται από τις αισθήσεις.
7. Εκτός απ' αυτούς που κατέφυγαν στα πόδια Εκείνου που δεν έχει όμοιό του, όλοι οι άλλοι δεν μπορούν να αποφύγουν τις ανησυχίες του πνεύματος.
8. Εκτός από εκείνους που είναι προσκολλημένοι στα πόδια του Σοφού που είναι ο ωκεανός της αρετής, όλοι οι άλλοι δεν θα μπορέσουν να διασχίσουν τις φουρτουνιασμένες θάλασσες του πλούτου και τις ηδονές των αισθήσεων.
9. Όπως τα χωρίς αυτοδυναμία αισθητήρια όργανα, η κεφαλή που δεν υποκλίνεται εμπρός στα πόδια Εκείνου που είναι προικισμένος με τις οκτώ ιδιότητες είναι χωρίς αξία.
10. Αυτοί που δεν καταφεύγουν στα πόδια του Θεού υπερπηδούν το μεγάλο ωκεανό των γεννήσεων. Οι άλλοι δεν μπορούν να τον υπερπηδήσουν.
11. Επειδή το χώμα συγκρατείται χάρις στη βροχή που πέφτει συνεχώς, η βροχή αξίζει να ονομάζεται αμβροσία.
12. Η βροχή όχι μόνο προμηθεύει την καλύτερη τροφή σ' όλα τα όντα αλλά αποτελεί και το καλύτερό τους τρόφιμο.
13. Αν θα λείψει η βροχή, η πείνα θα εγκατασταθεί μόνιμα σ' αυτή την τεράστια έκταση γης, έστω κι αν περικυκλώνεται από απέραντο ωκεανό και θα βασανίσει τα ζωντανά όντα.
14. Οι εργάτες δεν θα εργαστούν την εποχή που θα στερέψει η πηγή της βροχής.
15. Αν λοιπόν η βροχή καταστρέφει (εξ' αιτίας της σπανιότητάς της) αυτή είναι πάλι που αναζωογονεί τα κατεστραμμένα, με την ευλογία της.
16. Εκεί όπου δεν φαίνονται να πέφτουν από τα σύννεφα σταγονίτσες νερού, είναι σπάνιο να βλέπεις να φυτρώνει τρυφερή χλόη.
17. Ακόμη και το νερό του απέραντου ωκεανού θα έχανε τον όγκο του, αν τα σύννεφα έχαναν την πυκνότητά τους και δεν μετατρέπονταν σε βροχή που θα έπεφτε εκεί.
 18. Αν δεν πέφτει η βροχή, οι άνθρωποι δεν θα γιορτάζουν σ' αυτό τον κόσμο, τιμώντας τους κατοίκους του ουρανού προσφέροντάς τους θυσίες.
 19. Η ελεημοσύνη και η νηστεία θα εξαφανιστούν απ' αυτή τη μεγάλη γη αν ο ουρανός δεν στείλει βροχή.
 20. Τίποτα σ' αυτό τον κόσμο δεν είναι δυνατό, οτιδήποτε κι αν είναι αυτό, χωρίς το νερό. Όλα, επομένως, εξαρτώνται απ' τον ουρανό που στέλνει συνέχεια τη βροχή.
 21. Οι Γραφές εκθειάζουν πέρα από κάθε άλλο Αγαθό το μεγαλείο αυτών που απαρνήθηκαν τον κόσμο και ζουν βίο πειθαρχημένο.
 22. Η δόξα των ασκητών είναι πολύ μεγαλύτερη απ' τον αριθμό όλων εκείνων που έζησαν και πέθαναν, σ' αυτό τον κόσμο.
 23. Το μεγαλείο εκείνων που αφού ζύγισαν και αντιλήφθηκαν την ουσία των δυο ιδιοτήτων της ζωής (ευχαρίστηση και πόνος), αγκάλιασαν τον ασκητισμό, μεταφέρεται σ' όλα, σ' αυτόν εδώ τον κόσμο.
 24. Αυτός που ελέγχει τις πέντε αισθήσεις χάρη στη δύναμη της ενέργειας, είναι ο σπόρος για τον καλύτερο αγρό του Ουρανού.
 25. Η δύναμη εκείνου που καθυποτάσσει μέσα του τα πέντε (πάθη που γεννιούνται από τις αισθήσεις) στέφθηκε βασιλιάς των πέντε μεγάλων ουράνιων περιοχών απ' τον ίδιο τον Ίντρα.
 26. Μόνο οι σπουδαίοι μεταξύ των ανθρώπων κάνουν μόνοι τους αυτό που είναι δύσκολο να γίνει (τιθάσωση των αισθήσεων). Οι αδύναμοι είναι ανίκανοι.
 27. Ο κόσμος ανήκει σε όποιον εξετάζει και γνωρίζει τη φύση των πέντε αισθήσεων, που ονομάζονται γεύση, όραση, αφή, ακοή και όσφρηση.
 28. Το μεγαλείο των ασκητών που τα λόγια τους είναι πλούσια σε νόημα, αποδεικνύεται απ' την ίδια την αποτελεσματικότητα των προσευχών που απαγγέλλονται προς τιμή τους.
 29. Αδύνατο να αντιμετωπίσει κανείς, έστω για ένα δευτερόλεπτο, το θυμό των θρησκευόμενων που διαθέτουν τα καλύτερα των προσόντων, (απάρνηση, πραγματική γνώση, απουσία επιθυμίας).
 30. Αυτοί που ονομάζονται αντανάρς, λόγω της συμπεριφοράς τους, που είναι πλήρης ειλικρινούς συμπόνιας για οτιδήποτε αποτελεί η ζωή, είναι μόνο οι ασκητές.

Γιόγκα Σούτρα

Γκαμπριέλ Γκαλεά

Με το άρθρο αυτό εγκαινιάζεται μια σειρά άρθρων από τα μαθήματα που έκανε ο Σρι Τ.Κ. Σριμπαसुάμ σχετικά με τη Γιόγκα Σούτρα του Πατάντζαλι στη μνήμη του πατέρα του Σρι Τ. Κρισμαματσάρυα.

Η λέξη Σούτρα είναι σήμερα συνώνυμη της Γιόγκα Σούτρα αλλά αυτός ο τύπος της γλώσσας ασχολείται στην πραγματικότητα με όλα τα θέματα που άπτονται των Βεδών.

Από το 700 ως το 400 π.Χ., για να αποφευχθεί, η απώλεια της γλώσσας δημιουργήθηκε ένας τρόπος μετάδοσης εύκολης στην απομνημόνευση, οι Σούτρες. Το σύνολο των θεμάτων που βρίσκονται στις Βέδες, είτε πρόκειται για ιατρική είτε για αστρολογία, παρουσιάζεται επίσης με μορφή Σούτρα.

Η συντεταγμένη μορφή των Σούτρα διευκολύνει την απομνημόνευση, εξ' ορισμού.

Σούτρα σημαίνει κλωστή.

Μια Σούτρα μπορεί να παρομοιασθεί με ένα ορθογώνιο με πολλά τμήματα.

Αν κάθε τμήμα περιλαμβάνει μια έννοια, ένας συνδυασμός τμημάτων μπορεί να δώσει διαφορετική έννοια κι ένα σύνολο συνδυασμένο μπορεί να σημαίνει μια απλή φράση. Η μέθοδος αυτή επέτρεψε στους Δασκάλους να διαφυλάξουν τη γνώση από κάθε εκχυδαϊσμό.

Στο επόμενο παράδειγμα υπάρχουν 7 επιλεγμένες λέξεις :

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

Για να αντιληφθούμε τη σημασία της Γιόγκα Σούτρα όλοι οι συνδυασμοί των λέξεων της ίδιας Σούτρα πρέπει να εξηγηθούν και να μελετηθούν. Ιστορικά, λόγω των πολλών επιδρομών και για τη διατήρηση της, η διδασκαλία συντομεύθηκε με τη μορφή Σούτρα.

Ο Πατάντζαλι, σύμφωνα με την παράδοση, λατρεύεται σαν ενσάρκωση του Βισνού. Ο Βισνού ενσαρκώθηκε μέσα στο νερό μιας χούφτας, εξ' ου και το όνομά του Πατάντζαλι, "Αυτός που βγήκε απ' τη χούφτα". Ο Πατάντζαλι παριστάνεται με τη μορφή φιδιού, δίδασκε πάντα πίσω από μια κουρτίνα.

Η Γιόγκα Σούτρα θεωρεί ότι τα συνήθη μέσα γνώσης δεν μας δίνουν τη σωστή γνώση. Όταν το νοητικό (*Chittha-Tsita*) αντανakλά το πραγματικό στοιχείο, το αιώνιο και αμετάβλητο (*Πουρούσα*), τότε απαντάται η σωστή γνώση. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, η *Tsita αντανakλά αυτό που της εμφανίζεται*, δηλαδή τον κόσμο (*Prakruthi*). Η διδασκαλία της Γιόγκα Σούτρα ευνοεί την προσέγγιση στη σωστή γνώση και επιτρέπει στον ασκούμενο να αποκτήσει τη Διάκριση (*Βιβέκα*) μεταξύ *Πρακρούτι* και *Πουρούσα*.

Κατά την παράδοση, πριν αρχίσουμε τη μελέτη της Γιόγκα Σούτρα, επικαλούμαστε πάντοτε τον Πατάντζαλι, με την επίκληση που μας μεταδόθηκε απ' τον πρώτο σχολιαστή της Γιόγκα Σούτρα, τον Βυάσα, μεταξύ 250 - 200 π.Χ. περίπου.

Yastyaktvaa roupamaadyam

Είθε αυτός που εγκατέλειψε την πρωτότυπη του μορφή, την πρωταρχική του μορφή

Prabhavati jagato

Αλλά που ακόμα επηρεάζει το Σύμπαν (*Jagat* σημαίνει Σύμπαν)

anékadhaa anougra haaya

Που δίνει διαφορετικά είδη φιλίας, συμπόνιας, (ευεργετεί αυτόν τον κόσμο με διαφορετικούς τρόπους)

Prakshina klésha raashih Που καταστρέφει το σύνολο των κλέσα

vishama visha dharo

Και είναι εφοδιασμένος με διάφορα δηλητήρια (*visha* σημαίνει δηλητήριο, πρόκειται για δηλητήριο, που καταστρέφει τις κλέσα σαν το ζιζανιοκτόνο !)

anéka vaktra soubhogui

Αυτός που έχει πολλά κεφάλια (υπολογίζονται στα χίλια)

Αυτός που έχει πολλές φωνές (*Vaktra* σημαίνει πολλά λόγια)
έχει όλων των ειδών τις απολαύσεις

Sarva jnaana prasoutihi

Γεννά (*Prasutha*-Πρασούτα) όλες (*Sarva*) τις γνώσεις (*Jnaana*-Τζιάνανα)

bhujaga parikaraha

Περιτριγυρισμένος από χιλιάδες φίδια (*Bhujaga*-Μπουτζάγκα)

pritayé nityam

Που δημιουργεί την ευδαιμονία αιώνια στο δημιουργημένο κόσμο

dévo hishaha savonyaat

Είθε να μας προστατεύει ο θεός των φιδιών

Sita vimala tanuhu

Με το λευκό, αγνό του σώμα, το ακηλίδωτο

Yogado Yoga yukthaha

Αυτός και μόνο αυτός, μπορεί να μας δώσει τη συγκέντρωση, όντας αυτός ο ίδιος συγκεντρωμένος μέσα στη Συγκέντρωση. (Μας κάνει να δούμε αυτή την αγνή, λευκότητα, είναι το νόημα αυτής της επίκλησης.)

(συνεχίζεται)

Η Δημιουργία σύμφωνα με τις Βέδες

Πατρίς Ντελφούρ

Σύμφωνα με τις Βέδες υπάρχουν δύο δημιουργίες. Μία μηχανική, που περιγράφεται στη Σάμκουα και απεικονίζεται από τον Πρατζαπάτι και μία άλλη, μεταφυσική, με το Μπράμαν.

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΑΤΖΑΠΑΤΙ

η Δημιουργία γίνεται από το νοητικό (πνευματική λειτουργία) του Πρατζαπάτι (Πρατζα = δημιουργώ - Πάτι = πατέρας). Δημιουργεί κατ' αρχήν την Άγκνι (ιερό πυρ). Σε αναγνώριση και ως κόρη του Δημιουργού, η Άγκνι, πυρ της δημιουργίας, δημιουργεί με τη σειρά της το σύμπαν. Γι' αυτό το λόγο η Άγκνι είναι η σημαντικότερη θεότητα και ο απαραίτητος ενδιάμεσος για να γνωρίσουμε το Δημιουργό. Αντιπροσωπεύει εδώ και 3 000 χρόνια την αναγνώριση προς τους δημιουργούς μας.

Η Άγκνι δημιουργεί αρχικά τον Βιράτζ, αυτός δημιουργεί τα Όγιας, που δημιουργούν τους Ντέβας (θεότητες / λειτουργίες που θα διαχειριστούν τον κόσμο). Όπως ο Πρατζαπάτι πρέπει να μείνει έξω απ' τη δημιουργία (αφού ο ίδιος δεν έχει δημιουργηθεί), επεμβαίνουν οι ενδιάμεσοι, δηλ. η Άγκνι, και από την Άγκνι, ο Βιράτζ, μετά οι Όγιας και ύστερα οι Ντέβας. Αν η Άγκνι δεν δημιουργεί, αν ο κόσμος δεν έχει δημιουργηθεί, η Άγκνι δεν υπάρχει και ο Πρατζαπάτι δεν είναι πια ούτε Δημιουργός ούτε αιώνιος. Η πράξη πιστοποιεί την ύπαρξη και η ταυτότητα προέρχεται απ' την πράξη.

Στην αλυσίδα της δημιουργίας, η « κόρη » είναι η προστάτιδα του « πατρός ». Κάθε κρίκος έχει λοιπόν ένα διπλό ρόλο, του δημιουργήματος και του δημιουργού.

Υπάρχουν 108 κύριες Ντέβας (θεότητες / λειτουργίες) που υποδιαιρούνται ανάλογα με τις διαφορετικές λειτουργίες τους : ήλιος, υγρασία, τύχη, λόγος, αυγή... Σύμφωνα με τη μυθολογία, υπάρχει μια θεότητα για τη λειτουργία του σύμπαντος. Δεν πρόκειται για θεολογικούς θεούς αλλά για λειτουργίες που διαχειρίζονται το δημιουργημένο κόσμο. Καθεμιά απ' αυτές τις βεδικές θεότητες δημιουργεί με τη σειρά της το σύμπαν που της αντιστοιχεί. Το σύνολο των Ντέβας είναι το σύμπαν που δημιουργήθηκε.

Κάθε Ντέβα επαγρυπνεί για τη διατήρηση του ρόλου του δημιουργού και της αιωνιότητάς του. Καθώς καθεμιά απ' τις ιδιότητές μας είναι μια όψη αυτών των θεοτήτων και όπως ο άνθρωπος είναι εξαρτημένος από τους Ντέβας οφείλει με τη σειρά του αναγνώριση στους Ντέβας και να μην εμποδίζει τις λειτουργίες τους. Η Άγκνι, έχει διπλό ρόλο : να δημιουργεί τον κόσμο και να απορροφά το δημιουργημένο κόσμο. Κάθε Ντέβα έχει διπλή λειτουργία : έκφραση και μη έκφρασή της. Κατά συνέπεια κάθε ανθρώπινο ον μπορεί να εκφράσει ή όχι μια ιδιότητα και να είναι ή να μην είναι σε αρμονία με το σύμπαν.

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΠΡΑΜΑΝ

Η ρίζα ΜΠΡ σημαίνει απροσδόκητη έκρηξη, όπως το νεογέννητο βγάζει την πρώτη του κραυγή. Αυτό που δημιουργεί αυτήν την έκρηξη, ονομάζεται Μπράμαν. Είναι χωρίς μορφή, ακόμη κι αν υπάρχει όνομα ενώ ο

Πρατζαπάτι μπορεί και να έχει. Δεν υπάρχει κανείς κάτω απ' αυτό. Είναι μοναδικό, ανώτερο όλων. Το Μπράμαν είναι ουδέτερου γένους, « αυτό », ούτε « αυτός », ούτε « αυτή ».

Η αρχή της δημιουργίας παραμένει εδώ ίδια :

- Το Μπράμαν δημιουργεί αρχικά τους ντέβας (θεότητες),
- διαπερνά αυτό το « σύμπαν » δημιουργημένο έτσι ώστε κάθε θεότητα να έχει ένα ρόλο στην υπόλοιπη δημιουργία του σύμπαντος : Άγκνι, Βάγιου, Σούργια...
- αλλά όταν τελειώσει η δημιουργία του σύμπαντος αποσύρεται : υπερβαίνει το σύμπαν που δημιουργήθηκε.

Το Μπράμαν δεν μπορεί να εμπλακεί ξανά στον κόσμο για άλλη μια φορά αφού τον έχει ήδη εγκαταλείψει. Για να βρει ξανά αυτή τη δυνατότητα, το Μπράμαν, επινοεί δύο έννοιες : το όνομα (*Σάμπντα*) και τη μορφή (*Ρούπα*, το αντικείμενο σανσκριτικά). Από μια άποψη φιλοσοφική, αυτό που έχει όνομα έχει και μορφή κι αυτό που έχει μορφή έχει και μια λειτουργία (γκούνα, ιδιότητα, χαρακτηριστικό, χρησιμότητα...). Το Μπράμαν έχει όνομα δεν έχει όμως μορφή. Έτσι, μπορεί να κρύβεται μέσα στη δημιουργία χωρίς να είναι ορατό. Όποιος ξέρει να υπερβαίνει τη μορφή, μόνος αυτός, είναι ικανός να δει το Μπράμαν. Όσο πιο σημαντικές λειτουργίες υπάρχουν για ένα πράγμα τόσο λιγότερη σημασία έχει το όνομα. Οι λειτουργίες, επομένως, εξαρτώνται απ' τη μορφή και όχι απ' το όνομα. Ο άνθρωπος πέφτει σ' αυτή την παγίδα και δεν βλέπει πια το Μπράμαν. « Αυτός που ξέρει να ξεχωρίζει το όνομα απ' τη μορφή βρίσκει το Μπράμαν ».

Απ' τη μορφή γεννιέται η δράση για να εκφράσει τις ιδιότητες, τα χαρακτηριστικά, τις λειτουργίες των πραγμάτων. Υπάρχουν δυο τύποι δράσεων : αυτές που επιβεβαιώνουν το όνομα (την ταυτότητα) της μορφής κι αυτές που ενώνουν τις μορφές με άλλες μορφές. Το Κάρμα είναι λοιπόν δυο ειδών : Γιάγκνα, δράση που επιβεβαιώνει το όνομα πέρα απ' τη μορφή (κατάλληλο για την υπέρβαση) και Κάρμα, καθημερινής δράσης που δίνει την εμπειρία (κατάλληλη για την απόλαυση) της μορφής.

Η σελίδα της Σριμάτι Τ. Ναματζιριαμάλ

(συζύγου του Σρι Τ. Κρισναματσάρυα)

Γκαράμ Μασάλα

Είναι η πιο αρωματική ανάμιξη μπαχαρικών. Έχει το πλεονέκτημα να μην πουλιέται στα μπακάλικα. Διατίθεται παντού.

Υλικά :

- 2 κ.σ. σπόροι κίμινο
- 2 κ.σ. σπόροι κόλιαντρο
- 2 κ.σ. σπόροι καρδάμωμο
- 2 κ.σ. μαύρο πιπέρι
- 1 μπαστούνάκι (7 εκ.) κανέλλας κοπανισμένο
- 1 κ.εκ. κοπανισμένο γαρύφαλλο
- 1 κ.εκ. μοσχοκάρυδο (ξύσμα)
- 1/2 κ.εκ. σαφράν (προαιρετικό)

Εκτέλεση :

Βάλτε το κίμινο, τον κολιαντρο, το καρδάμωμο, το πιπέρι, την κανέλλα, το γαρύφαλλο σ' ένα μεγάλο τηγάνι και σε μέτρια φωτιά.

Ψήστε τα μπαχαρικά για περίπου δέκα λεπτά. Ανακατεύετε κάθε τόσο μέχρι να ροδίσουν και να βγάζουν

ένα γλυκό καπνισμένο άρωμα. Αφήστε να κρυώσει εντελώς. Χρησιμοποιείστε ένα μίξερ (μύλο του καφέ) για να γίνει σκόνη. Προσθέστε στο μίγμα το μοσχοκάρυδο και το σαφράν. Διατηρείται σε ερμητικά κλειστό κουτί, σε ξηρό δροσερό μέρος.

Το Γκαράμ Μασάλα παραμένει φρέσκο για 3 μήνες.
